

Chińskie superdziała do prób głowic penetracyjnych?

4 grudnia 2013

Wydawnictwo „Janes Defense Weekly” poinformowało o wykryciu na zdjęciach satelitarnych poligonu artyleryjskiego w rejonie chińskiego miasta Baotou dwóch obiektów, przypominających gigantyczne działa z lufami o długości 24 i 33 metry. Działa pojawiły się w okresie od września 2010 roku do grudnia 2011, ale najprawdopodobniej nadal są wykorzystywane. Wydawnictwo zauważa, że broń podobna jest do gigantycznej armaty, którą próbowano zbudować w ramach niezrealizowanego irackiego projektu Babilon.

Konstruktor „Babilonu”, słynny amerykański inżynier Gerald Bull rozpatrywał swoje projekty w sferze artylerii superdalekiego zasięgu jako perspektywicznego sposobu wyniesienia ładunków na orbitę. Testy Bull przeprowadzał jeszcze w 1962 roku na poligonie w Barbadosie. Wykorzystując przemienioną lufę starego morskiego 406-mm działła, Bullowi udało się wyrzucić 150-kilogramowy nabój w kształcie strzały Martlet na wysokość 66 km. W ciągu pewnego czasu te naboje były wykorzystywane dla sondowania górnych warstw atmosfery. Dalsze doskonalenie nabojów Martlet pozwoliło osiągnąć wysokość 249 kilometrów. Teoretycznie opracowania Bulla mogły doprowadzić do pojawienia się o wiele tańszego, niż tradycyjne rakiety nośne, systemu wyniesienia ładunków na orbitę. Jednak w 1967 roku, z powodu zbiegu szeregu okoliczności, takich jak techniczne niepowodzenia i polityczny lobbizm, finansowanie zostało zakończone.

Pozbawiony państwowego finansowania swoich projektów kosmicznych Bull próbował zebrać niezbędne środki samodzielnie, udzielając pomocy w modernizacji produkcji artyleryjskiej takim państwom jak Chiny, RPA, Irak i Izrael. W 1975 roku stworzył pierwszą 155-mm haubicę dalekiego zasięgu

GC-45, która stała się pierwowzorem tego typu broni, produkowanej w wielu państwach świata. Projekt Babilon, nad którym Bull pracował w interesach Irakijczyków, powinien był doprowadzić do powstania gigantycznej broni o masie 2100 ton i długości 156 metrów. Miała ona mieć zdolność wystrzeliwania satelitów. Jednak Bull wziął się równocześnie za wypełnienie innych zadań inżynierskich w interesach irackiego kompleksu przemysłu wojskowego. Dokonywał obliczeń optymalnej konstrukcji głowic rakiet balistycznych dla podniesienia ich zasięgu. Wszystkie projekty zakończyły się wraz z zamordowaniem Bulla w Brukseli w 1990 roku. Przyjmuje się, że z jego śmiercią związany jest izraelski wywiad.

Chiny miały własny projekt superdziała Xianfeng, które zostało zbudowane w latach 1960. w ramach nieudanego projektu systemu obrony przeciwrakietowej (projekt 640). Potem informacje o pracy Chin nad superdziałami pojawiały się w latach 90-ych. W obecnych warunkach takie systemy nie mogą być rozpatrywane jako broń. Superdziała nie są tak mobilne, są ogromne i podatne na uszkodzenia, a dlatego w razie wojny nieuchronnie zostaną wykryte i zniszczone przez przeciwnika. Rakiety balistyczne, w dużych ilościach produkowane przez Chińczyków, z pewnością będą efektywniejsze.

Najprawdopodobniej, przeznaczenie chińskich superdział nie ma związku ani z projektami broni kosmicznej, ani z planami budowy potężnych dział elektromagnetycznych, (choć padały takie wypowiedzi). Możemy snuć przypuszczenia odnośnie ich przeznaczenia wychodząc z doświadczenia okresu radzieckiego. Pod koniec lat 1940. i na początku lat 1950. ZSRR zaprojektował i zbudował szereg gigantycznych dział, które wykorzystywane były do testów silnych pancernych bomb lotniczych, przeznaczonych do ataku na amerykańskie lotniskowce. Najpotężniejsza broń tego typu BR-105 o kalibrze 650 mm miała lufę o długości 24,2 metra. Została zbudowana prawdopodobnie w 1955 roku i od 1956 roku wykorzystywana była do testów bomb BRAB-3000. Wykorzystanie działa znacząco

obniżyło koszty w porównaniu do zrzucania bomb z samolotu, a do tego pozwoliło zapewnić stabilne i niezmiennie warunki eksperymentu, przede wszystkim prędkość lotu bomby. Chiny, poza szeroką nomenklaturą bomb lotniczych, prowadzą pracę nad innymi typami penetrujących pocisków. Na przykład, w penetrującą głowicę do atakowania podziemnych bunkrów wyposażona jest, jak się przypuszcza, rakiet balistyczna DF-15C. Możliwe, że jakiś typ silnej głowicy zamontowany jest także na rakiecie przeciwokrętowej DF-21D.

Całkiem możliwe, że chińskie superdziała wykorzystywane są w celach prowadzenia prób. Można założyć, że gromadząc doświadczenie w zakresie wykorzystania takich dział, Chińczycy zdecydują się na sprawdzenie hipotezy Geralda Bulla o możliwości ich zastosowania do taniego wysłania ładunku na orbitę i być może otworzą nową erę kosmiczną ludzkości. Jednak na razie można na ten temat tylko pomarzyć.

Autor: Wasilij Kaszyn

Źródło: [Głos Rosji](#)